

SZÉKELY-UDVARHELY

AZ UDVARHELYMEGYEI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS KOSSUTH-PÁRT LAPJA

— A SZÉKELYUDVARHELYI „SZÉKELY TÁRSASÁG“ HIVATALOS KOZLÖNYE —

Megjelen hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

egész évre 10 K, félévre 5 K, negyedévre 2 K 50 fillér. Községek, papok, gazdasági egyesületi tagok és községi előjárók egész évre 8 K, tanítók, községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják.

Telefon

Egy példány 10 fillér.

Telefon

FŐSZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS:

BETEGH PÁL

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DERÉKI ANTAL

FŐMUNKATÁRS:

FÜLEI SZÁNTÓ LAJOS

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Kossuth Lajos utca 31. szám, hova a kéziratok, hirdetések és előfizetések küldendők.

Apróhirdetések szavankint 4 fillér-, vastagabb betűvel 8 fillérért más hirdetések olcsó árszabás szerint. Nyílt-tér sora 1 K. A nyílt-tér és hirdetések előre fizetendők.

M. kir. postatakarékpénztári cseque-száma 10,489. szám.

Nyílt sisakkal.

Két hirlapi cikk fekszik előttem.

Az egyik elég tiszteletreméltó nyílt sisakkal tiszta bort kínál a pohárba; ehhez csak kevés szavam van és pedig mindenkéltől az, hogy ez a tiszta bor egy kicsit zavaros, vagy pláne keresztezett...

Tendenciája: világos; célja: félreérthetetlen és csak azt az általunk már előbb kifejtett véleményét látszik megerősíteni, hogy itt a játszma nem Damokos Andor személye mellett, hanem a főispán egyénisége, helyesebben állása ellen folyik; hogy itt az ütő kártya a volt alispán, az utolsó pedig a főispáni szék.

Majd ha a helyzet egészen tisztává és világossá fejlődik, akkor láthatjuk csak meg, hogy csalódtunk-e ebbeli feltevésünkben?

A nyílt sisakkal harcoló cikk-író urral nem bocsátkozunk sem vitába, sem polémiába; még kritikát sem gyakorolunk, amint azt hirlapirói tisztünk parancsolná; a saját kritikánk helyett azonban ide iktatunk két igen találó, másoktól hallott bírálatot. Az egyik így hangzik: „ha akadna valaki, aki világos magyar nyelvre átírni érdemesnek tartaná, talán meg lehetne érteni, hogy mit akar mondani.“ A másik pedig így hangzik: „Éppen elég lett volna a végét megírni, hogy tendenciáját világosan megértsük.“

Ezt a magunk nevében megtoldjuk azzal, hogy mi sohasem voltunk a mindenkori hatalom uszályhordozói és ezután sem leszünk azok; minket nem lehet parancsszóra dirigálni, vezényelni, mert mi nem a saját egyéni véleményünket, hanem a közvélemény megnyilatkozását kívánjuk első sorban elfogulatlanul és pártatlanul képviselni.

Mi nem udvaroltuk körül az alispánt és ha maliciózusok akarnánk lenni, jogosan azt is állíthatnánk, hogy ez — azon napokban, — épen megfordítva történt.

Végül pedig ide iktatjuk a t. cikkírónak „A megyei egyesült ellenzék“ 1906. április 28-án tartott pártgyűlésén mondott egyik beszédének rövid kivonatát: Ugron Zoltán elnök kijelenti, hogy a főispán velünk küzdött a nemzeti ügyért. Ismeri a viszonyokat. Két ut áll előtte: követi elődeit a semmittevésben, vagy

pedig jó példával előre megy és egy gerinccel bíró generációt nevel. *Purifikálni* kell azonban a tisztviselők és megyebizottsági tagok között.“

Majd egy másik helyen így szól: „Én hiszem, hogyha különböző árnyalatokba is oszlunk, ez a kör lesz az, amely soha sem fogja még ellentétek közt is elfelejteni, hogy 1905—6-os honvéddel áll szemben.“

És ez nem is olyan régen volt; alig két éve; bámulatos, mintha néha cserben hagyná a legokosabb embert is az emlékező tehetsége; igaz, akkor más szelek fujdogáltak és most nagy léghuzam van...

Ezzel az első cikkel tehát úgy vélem, elég tárgyilagosan végeztem volna.

De hátra van a második, keményebb dió, melynek íróját, bár zárt sisakkal harcol, nem volt nehéz kitalálni.

Még legmesszebb menő álmaimban sem sejtettem, hogy az igen tisztelt Dr urral e lapok hátsó oldalán valamikor ellentétbe is kerülhessek; itt a nyilvánosság azon fórumán, melyen én annyi igazságos szeretettel és szeretetteljes igazsággal az ő elvitázhatatlan nagy érdemeit oly gyakran elismertem és valódi értékükben mérlegeltem...

Nem tudom a korommal vagy a velem született szentimentális hajlamból fakad-e ez a fájó érzésem: hogy most ugyanezen a téren és helyen, mint ellenlábcsoknak kell szembe néznünk.

És csak a megtaposott féreg fájdalmas jogánál fogva emelem fel fejemet és tollamat, nem azért, hogy a nagrabecsült Dr urat támadjam, mert erre semmi okot és alapot nem találok, de csupán azért, hogy saját, méltatlanul támadott személyemet önértékesen megvédelmezhessem? Mert én eddig sohasem személyeskedtem, ezt jó izlésem és írói multamnak tartozó kötelességem tiltja és ezentul sem fogok személyeskedni, bárha egyesenes provokálnak is erre...

Eddig gondosan kikerültem minden összeütközést, mert tudom, hogy az ilyen tollharcok egyenesen a közjónak tesznek csak káros és rossz szolgálókat, ezután is kerülni fogom, a mennyire ezt meghiggadt vérmérsékletem és igazságérzetem engedi...

A kényszer hatása alatt áttérek hát a dologra, mert ezzel

úgy magamnak, mint azon közvéleménynek is tartozom, mely eddigi hirlapirói magatartásomat és itt kifejtett működésemet olyan elnéző, kegyes elismerésével támogatta, hogy bearanyozta vele életem alkonyát és megédesítette azt a nagyon is keserű kenyeret, melyet a hirlapirónak hivatása szent teljesítésében néha kényáztatva is ennie kell.

Nehéz lesz nekem ez az önvédelem épen a Dr urral szemben, kit egyéni nemes tulajdonaiért az első pillanattól kezdve szeretni és becsülni tanultam; nehéz lesz már csak azért is, mert a Dr ur szellemi nagy fölényét nem merítette ki a tárgyilagos bírálatban, hanem magas társadalmi állásában, a harc hevétől elragadtatva, olyan méltatlan volt a magánál kisebbnek hitt egyénnel szemben és olyan kifejezésekre, olyan jelzők használatára fakadt, minők az én szótáramból teljesen hiányzanak és olyan utra tévedt, melyen őt sértett önérzetem dacára sem vagyok képes követni...

Azt mondja a Dr ur, mindjárt bevezetésekképpen, hogy férfiaknak felesleges arról prelegálni, hogy szavuk mikor kötelező és mikor nem, mert ez sértés. Bocsánatot kérünk, ezt elsőbbség más oldalon tették elbírálás tárgyává, mert az ott elhangzott véleményét akarták a köztudatba átvitálni és ha mi ezzel szemben a mi felfogásunkat, a mi álláspontunkat bátorokodtunk nyilvánítani, nem minősíthető sértésnek, a mi szándékunkban nem is lehetett; ehhez nekünk jogunk van, melyet sem elvitatni sem elhallgattatni nem engedhetünk meg senkinek se.

Hogy a vármegye békéje és nyugalma igazán a szívének fekszik, azt feleslegesnek tartom bizonyítani, ezt eddigi működéséből a nagy közvélemény leginkább megállapítja, magam pedig csak azzal támogathatom, hogy mi a közelmúltban gyakran elhallgattattuk saját lelkiismeretünket, elnyomtuk saját véleményünket, a közjó és a vármegye békéje érdekében, sőt ebbeli áldozatkészségünkben odáig is mentünk, hogy másokat is némaságra kárhoztattunk, midőn megvontuk tőlük az alkalmat, hogy lapunk hasábjain ellene izgathassanak...

A vármegyét vezető embereit méltán megillető köztiszteletet, közbecsülést egy hajszállal sem

rövidítettük, sőt abból a bennünket megillető részt most is kivesszük.

És hogy bölcsönk nem itt ringott — erről Isten látja lelkeket, csakugyan nem tehetek; ebben magamat bűnösnek nem tartom; ha ez a terület olyan tilos, hogy a „jött-mentnek“ rajta belépni nem szabad, akkor várfallal kellene körülsáncolni és kapujára ráírni: Idegeneknek tilos a bemenet! De ha már jó vagy rossz sorsom és a Székelyföld iránt mindenkor táplált izzó rajongásom és szeretetem ide vezérelt, legyen szabad számomra annyi elismerést kérni, hogy nem éltem vissza egy pillanatra sem az élvezett vendégjoggal, sőt a társadalom és jótekonyság szolgálatában kifejtett munkálkodásom, székely ügyek iránt tanusított fáradhatatlan buzgalmam némi jogot is ad, erre a szépen méltó elismerésre és eddigi működésem egyetlen ténye sem szolgált rá arra, hogy azt bárki is „perfidia“-nak bélyegezze és az ilyen elhírtelenkedett kifejezés, éppen a Dr ur tollából, bizony nem tanuskodik az írójának, általam oly gyakran eiismert jó izléséről.

A Dr ur neveket kér tőlem; hát sajnálom, ezzel nem szolgálhatok; egy kollektív névvel szolgálhatnék csak, mely már olyan közkeletűvé vált, hogy annak pusztá megemlégsítését is, megbocsáthatatlan izléstelenségnek minősíteném részemről.

Ezt a kollektív nevet nem én hoztam közforgalomba; ezt én itt készen találtam és nem én voltam az, a ki annak felhasználásával konkolyt és viszályt hintettem az egyes társadalmi osztályok közé. A ki engem — harcon kívül — jó lelkiismerettel, elfogulatlanul és tárgyilagosan el akar és el is tud bíráltni, annak érezni kell a súlyos vád tarthatatlanságát; annak tudnia kell, hogy én agyam; lelkem és szívem minden parányával örökké a társadalmi osztályok tömörülésének szent eszméjét hirdetem.

És a ki osztálygyűlöletet, osztálykülönbséget hirdet vagy annak magvát konkolyként elhinti, annak lelkem mélyéből én is azt kívánom: hogy verje meg az Isten... veretlen ne hagyja!..

Ugyan kérem Dr ur, milyen személyes érdekem, vagy érdekünk lehetne nekünk abban, hogy mi a város és megye

békéjét felduljuk és az osztályokat egymás ellen ingereljük? Ugy-e bár: semmi.

Mi hasznunk vagy kárunk háramlanék abból, ha dr Damokos Andor ott ül az alispáni székekben, vagy nem?

De csak nem vehetik tőlünk rossz néven, hogy mi is elmondjuk őszintén a magunk véleményét, mely ha érzeink nem csálnak, ez esetben csakugyan fedi a közvélemény kialakult nézeteit. Ha sikerülne bennünket meggyőzni, hogy hiteles forrásból merített értesüléseink nem felelnek meg az igazságnak, ha sikerül bennünket meggyőzni, hogy dr Damokos Andor nem követett el indiscretiót, *midőn a még most is hivatalos titoknak őrzött reversalis tartalmát*, közvetlen a megválasztása után egy bizottsági tagnak elárulta, ha sikerül bennünket meggyőzni, hogy ezt a reversalist, mely reá nézve minden körülmények között kötelező erővel bírt, a főispáni méltóságot mélyen sértő szavak kíséretében, magára nézve semmisnek nem nyilvánította, ha eddigi értesüléseinket sikerül megcáfolni, hogy dr Damokos Andor semmiben sem szegült ellene a főispán hivatalos utasításainak, mi leszünk a legelsők, a kik leteszik a tollat és nemcsak meggyőződteknek, de legyőzötteknek is valljuk magunkat...

Mert instálom alásan kedves Dr ur, mit csinálhatnánk mi dr Damokos Andor fejével, mikor a magunkéval is elég bajunk van a mostani össze-vissza bagozott állapotok között...

Azt azonban határozottan kijelenthetem, hogy nekünk az Ugron Ákos feje féltettebb, mint a Damokos Andoré... De szeretettel kérem Dr urat, jól vigyázzunk, nehogy *a két fej* körül felidézett harcban, egy olyan *harmadik fej* kerüljön ki győztesnek, mely a megye békéjének érdekében, mindnyájunknak kellemetlen meglepetést szülhetne.

Azt is tartozom illő tisztelettel kijelenteni, hogy a mi hátunk mögött ugyan nem áll száz ember, de az is csak vaskos tévedés, hogy meggyőződésünket, véleményünket akár egy 3-4 tagú érdekcsoport, — akár a főispán pressiója irányítja; de igenis hátunk mögött áll a nagy közvélemény, melynek szava elől el nem zárkozhatunk, mert mint hírlapírók ezt tartozunk első sorban szolgálni. És ez nem „brigánti mód”, hanem az elvállalt nehéz kötelességek, becsületes teljesítése.

Azokról a végtelen hosszú soru rémekről, vagy holmi 140 izbeli közokirat-hamisításokról mi még eddig nem hallottunk, de nem is irtunk semmit, mert holmi pletykáknak, besugásoknak, sőt megkörnyékezéseknek sem ülünk fel soha; ebben megvéd bennünk a multban szerzett sok keserű csalódásunk és tapasztalásunk, de megvéd az írói tisztesség is, melyet minden kö-

rülmények között mocsoktalanul akarunk fentartani.

Attól az impressiótól pedig, hogy itt tulajdonképpen nem a főispán ellen folytatott hajsza folyik, melyben megengedem egyesek talán öntudatlanul is részesei, még a mélyen tisztelt Dr ur, meggyőző érvekben gazdag cikke sem szabadíthatott fel.

Sok, de nagyon sok mondanóm volna még, de hagyjunk a jóból és a rosszól jövőre is; szükségünk lehet még rá; nem jó és nem tanácsos az egész lökészetet egyszerre kimeríteni.

És ha ezeketán Dr ur további szíves rokonszenvére is méltónak találja az én parányi egyéniségemet, végtelenül megtisztelve érzem majd magamat, mert ez elismerése lesz annak, hogy igazaimat a kellő értékük szerint mérlegelni tudja.

A harc vonalban lehetünk eltérő véleményen, de nem mondom le a reménységéről, hogy más alkalommal, más téren, más kérdésekben, mikor együttes küzdelmünkkel a köziónak nagyobb szolgálatokat tehetünk mint a most folyó áldatlan vitában, ismét egy véleményen találkozhatunk.

Deréki Antal.

A Székely Társaság gyűlése.

A helybeli Székely Társaság vasárnap e hó 8 án tartotta gyűlését az iparosok Önképző körének termében Mátéffy Domokos elnökle mellett; a társaság nagyszámu tagjait tekintve, nem épen nagyszámu érdeklődő részvételével; de a kik jelen voltak, azok azzal a meggyőződéssel távozhattak el, hogy ennek a — még alakulásban levő Társaságnak városunkban szép és nemes missziója van, melyet csak úgy és akkor lesz képes megvalósítani, ha az egész társadalom vállatve támogatja munkájában, a helyett hogy indolenciájával — vagy talán kiesinylő gunyijával tevékenységében megakadályozná.

Miután elnök a megjelenteket szívélyesen üdvözölte, bemutatja a belügyminiszteriumtól jóváhagyott alapszabályokat és indítványozza, hogy azt a Társaság költségére kinyomatassa és minden társasági tagnak eg példányban kézbesíthetesse. Az indítvány egyhangulag elfogadtattott.

Bemutatja a beszercei Székely Társaság átiratát, melyben egy Tanonc-Othton létesítése céljából kiadott székely tárgyú könyvének terjesztését és pártolását kéri; elnök felszólítja a gyűlés tagjait, hogy a kik e jótékony célra kiadott munkára előfizetőket akarnak gyűjteni, azoknak készséggel bocsátja rendelkezésére a gyűjtőiveket. Solymossy Endre indítványára, határozatilag kimondatott, hogy a helybeli tanintézetek igazgatói felkéretnek, hogy az intézetek évről-évről vizsgálják szíves figyelmükbe ezt a jótékony célú székely tárgyú, szépirodalmi könyvet és támogassák azzal, hogy a növendékek között jutalomdíjakul osszák szét.

Elnök felkéri a pénztárnokot, hogy a taggyűjtő ivateket a jelenlevőktől szedje be, a beszolgáltatott tagdíjakat nyugtázza; az eddig be nem

adott gyűjtőivek az ivartóktól záros határidő alatt bekérendő, hogy egyszer már tiszta és világos képet lehessen kapni, hogy hány tagból és kikből áll a társaság. Viharos eljenzést aratott az elnök, midőn, bejelentette, hogy gyűjtőívén 34 tagot sikerült toborzania; a névsor Stratzinger Emil pénzügyigazgató illusztris nevével kezdődik, folytatódik a pénzügyi derék tisztviselői kar névsorával és végződik a hivatalsszolgálnál.

Ez jelöli ki azt az irányt, hogy ennek a Székely Társaságnak rang és osztálykülönbség nélkül minden becsületes ember tagja lehet.

A tárgysorozat rendjén elnök jelenti, hogy Borszéki Soma, a székely ügyek és különösen a székely vasutak egyik lelelkesebb védője, ki előrehaladott szép kora dacára is irigylendő tevékenységet fejt ki mindenaktuális székely kérdésben, — be küldte a székely vasutakról eddig a hírlapokban megjelent cikkeinek és tervezeteinek gyűjteményét.

Igen szép elismerő szavakban méltatja Borszéki Soma eddigi működését és azt ajánlja, hogy elévülhetlen érdemei csekély elismerésül a helybeli Székely Társaság tiszteletbeli tagjává válassza meg, mit a jelenlevők nagy eljenzéssel egyhangulag elfogadtak.

Miután a titkár, kötelességszerű hivatalos teendői által a nagy anyag áttanulmányozásában eddig gátolva volt, felkéri Deréki Antal szerkesztőt, hogy jelenlevő titkár helyettesítésében ismertesse Borszéki Soma székely vasuti tervezeteit. Deréki nagy előszeretettel, behatóan tárgyalta a tervezeteket és végül azt ajánlotta, hogy miután Udvarhelyvármegye törvényhatósági bizottsága is állandó figyelemmel kíséri a székelyvasuti ügyeket sőt azok érdekében, — épen Borszéki Soma tervezete nyomán, már többször felirt a kereskedelmi miniszteriumhoz, mondja ki a gyűlés, hogy erkölcsi kötelességének ismeri ezt a közzgazdaságilag is igen fontos ügyet folyton evidenciában tartani és alkalomadtán annak érdekében a szükséges lépéseket, a megye törvényhatósági bizottság útján, a székelyföldi országgyűlési képviselők támogatásának kikérésével, — megtenni.

Következett az ülés legfontosabb tárgya, Deréki Antal indítványa, hogy a Székely Társaság, a város és vármegye erkölcsi támogatása mellett hívja meg a Székely Szövetség ez idei naggyűlését és az erdélyi és székely hírlapírók kongresszusát városunkba vendégül.

Elnök felkéri Derékit, hogy indokolja ineg minő erkölcsi és anyagi eredményeket várhat városunk, az indítvány elfogadása által. Előadó csodálkozik, hogy azt a mindenki előtt világos erkölcsi és anyagi előnyt még bővebben is indokolni keil, azonban elnök, elég helyesen és tapintatosan, bár nem minden keserűség nélkül, rámutatott a meghívó névsorra és a nagy indolenciának elosztatására nagyon is szükségesnek tartja a megindokolást, hogy a távollevők is ébredjenek tette, munkálkodásra akkor mikor városunk nimbuzának felemelésére törekszünk. E rövid eltérés után Deréki fényesen megindokolta indítványát, kimutatván milyen erkölcsi vívmány lenne ránk nézve, ha ez alkalomból vendéglátó falaink között üdvözölhetnénk a Szé-

kely Szövetség illusztris vezetőit és tagjait, az egyes miniszteriumok és az összes Székely Társaságok kiküldötteit; rámutat arra, hogy ez a díszes vendégereg nemcsak erkölcsi presztizsünket emelné, hanem egész társadalmunkra, kereskedelmünk és iparunkra is nagy kihatással lenne, mert ennek keretében egy lokális háziipari kiállítás is lehetne rögtönözni, és ugy a Székelytársaságok mint az erdélyi összes hírlapok képviselőit és a kormány kiküldötteit is meggyőzhetnők vármegyénk népének nagy munkaképességéről.

A tárgyhöz még Solymossy Endre szólalt fel az ő tapintatos, de lelkes modorával, élénken támogatva a Deréki által elmondottakat és azon tapasztalataival megtoldva, melyeket a mult évi szamosújvári naggyűlésen szerzett, ahol ur és polgár egyformán vetélkedett a nagy vendégszeretben; Solymossy nagyhatásu beszédét a jelenváltak zajosan megénezték. Miután elnök az elmondottakat röviden reaszsumálta, határozatilag kimondta, hogy a gyűlés megbizzza az elnökséget, hogy ez ügyben a megye főispánjánál és a város polgármesterénél az ügy sürgős voltára való tekintetből haladéktalanul tegye meg a lépéseket, és írjon át a marosvásárhelyi Székely Szövetség t. elnökéhez, hogy addig is míg ez ügyben végleges határozattal nem döntünk, ne vegye figyelembe más városok ajánlatát, hanem tartsa fenn a szerencsét Székelyudvarhely számára.

Végül tárgysorozaton kívül Balázs Károly indítványozta, hogy a „Székely-Udvarhely” című lapot jelentse ki a gyűlés a Székely Társaság hivatalos közlönyének, mert szerinte a lapnak nemcsak a Társaság megalakulása, hanem minden székely ügy iránt tanusított lankadatlan munkássága által is elvitázhatlan érdemeket szerzett. Elnök tudakozó kérdéseire, hogy a lap jelenlevő felelős szerkesztője mint főszerkesztője kijelentették, hogy a kitüntető bizalmat köszönettel veszik és az ügyet úgy mint eddig, minden anyagi érdek nélkül szeretettel felkarolják.

Elnök tehát határozatilag kimondta, hogy a „Székely-Udvarhely” ezentul a „Székely Társaság” hivatalos közlönye lesz, és megköszönve a kitartó türelmet az ülést feloszlatta.

Rokkant- és Nyugdij-Egyleti közgyűlés.

A Magyarországi Munkások Rokkant- és Nyugdijegyesülete 138-ik fiókpénztára második évi rendes közgyűlését vasárnap délután a polgári önképzőkör nagytermében Solymossy Endre védnök és a tagok élénk részvételével, Betegh Pál elnökle alatt tartotta meg.

Az elnök megnyitójában egyrészt a tagok összetartó érzetét igyekezett fokozni, másfelől pedig a nem tagok öntudatra ébresztésén munkálkodott. Majd rámutatva a központ vezetőségének elismerésre méltó ügybuzgóságára, örömmel állapította meg, hogy városunk társadalmi ifju egyesületünk szeretettel támogatja. Ennek tulajdonítható a fiókpénztár 600 koronát meghaladó külön-alapja.

Hálás köszönettel említette a tisztviselőkar és választmány lelkes tevékenységét, Solymossy Endre védnök

értékes támogatását, valamint Deréki Antal lapszerkesztő fáradozásait, melyek a külön alap megteremtését elősegítették.

Az éljenzéssel fogadott megnyitót Ádám Dénes tag indítványára szóról-szóra jegyzőkönyvbe iktatni határozta s az elnöknek önzetlen munkálkodásáért elismerést szavaztak.

Novák János titkár terjesztette elő a fiókpénztár választmányának évi jelentését, melyben a központi egyesület előhaladását is vázolta. A jelentés tudomásul vételével, Gyerkés Mihály alelnök indítványára azt szintén jegyzőkönyvbe iktatni határozta, a titkárnak gondosan végzett munkájáért nyilvánított köszönettel.

Blájer Balázs pénztárnok évi jelentése következett, a melyet hónapról-hónapra megelőzőleg a választmány és a központ is adataiban megvizsgált és helyeselt; a közgyűlés egyhangulag szintén elfogadta és pénztárnoknak a szokásos felmentvény megadása után, elnök indítványára köszönetet szavazott.

Ezután a központ évi jelentését, miután az nyomtatásban a tagokkal közöltetett, felolvasottnak tekintették és tudomásul véve, a Budapesten tartandó országos küldöttgyűlésben a fiókpénztár képviselőjével Solyomossy Endre védnököt bízta meg és elfogadta Duka András tag indítványát, melyben a fiókpénztárak külön-alapja körül követendő eljárás szabályozását a küldöttgyűlés elé kívánja terjeszteni.

Solyomossy Endre védnök meleg szavakban fejezte ki köszönetét úgy az elnöknek, mint a választmánynak, hogy elhunyt neje nevére koszorúmegváltás címén örökös alapítványt jelöltek meg. Ő ehhez most 20 koronával szintén hozzá járul azon ígérettel, hogy a most már 40 koronát 100 koronára fogja kiegészíteni.

A közgyűlés köszönettel vette a kegyeletes adományt s elhatározta, hogy az első segélyt ezen alapítvány kamataiból fogja nyújtani.

Blájer Balázs indítványára a közgyűlés Biró János jegyző lemondását, érdemeinek jegyzőkönyvi elismerése mellett tudomásul vette s a jegyzői teendőket vitél Novák János titkárra bízta.

Több tárgy nem lévén, elnök megköszönve a tagok érdeklődését, a közgyűlést berekesztette.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Ugron Ákos főispán** — lapunk zárta után — annak kijelentésére kért fel bennünket, hogy ő a lapunkban úgy ez előtt, mint ma megjelent cikkeket semmiben sem befolyásolta és irányította. E kérésének annál nagyobb készséggel teszünk eleget, mert mi ezt már cikkeink folyamán mindannyiszor hangsúlyoztuk.

— Hihetetlen hírek.

Mondják, hogy március 15-ének hatvanadik évfordulóján, városunkban minden ház ablaka ki lesz világitva;

mondják, hogy városunkban a zsemlyét is részletfizetésre vásárolják;

mondják, hogy városunkban minden politikai pártármalomból vegyített tiszta bort is lehet kapni;

mondják, hogy a márciusi nagy nap megünneplésére városunk minden társaságyelete tömörült;

mondják, hogy a sorozás alkalmából a pálinkamérők mindegyike óriásiilag meggazdagodott;

mondják, hogy a Székely Társaság vasárnapi ülésén sokakat láttak — a kik nem voltak ott;

mondják, hogy a verőfényes tavaszi napok beálltával városunk utcáit már söpörgetni kezdtek.

E hírek valódiságáért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

— **A közvélemény megtévesztése céljából** kolportált azon meggyanúsításokkal szemben, mintha mi most az alispáni állás betöltése körül folytatott küzdelemben, eddigi irányunkat Sebessy János érdekében megváltoztatnunk volna a leghatározottabban kijelentjük, hogy nekünk semmiféle protegált jelöltünk nincs, — hogy mi nem is Damokos Andor ellen hanem határozottan a megye érdemes főispánja mellett emeljük fel szavunkat, mert meggyőződésünk az, hogy tiszta hazafiságához, puritán jelleméhez a meggyanúsításnak még árnyéka sem férhet. Minden ezzel szemben hangzott meggyanúsítás csak légből kapott pletyka, mely a valóságnak semmiben sem felel meg. Ismételtel kijelentjük, hogy nem személyekért, hanem csak elvekért és az igazságért harcolunk.

— **Olvasóink figyelmét** már most felhívjuk lapunk március 15-iki ünnepi számára, melyet a szent nap hatvanadik évfordulója alkalmából kizárólag a mult kegyeletének szentelünk. Munkatársaink mindegyike elküldte hozzánk a napra lelkenek legszébb gyöngyeit, mit büszkeségünknek vallunk. E szép és szent nap kegyeletes emlékét ne zavarja meg a jelen áldatlan küzdelemnek harci zaja; az ünnepi hangulatba ne vegyüljön egy csepp ürmöl se, a jelen keserű poharából; a multakon okulva egyesüljön lelkünk és szívünk a hazaszeretethez; csillapuljon a szenvedély, dobbanjanak meg a szívek és társadalmunk minden rétege egyesüljön testvéries, hazafias ünneplésre, mert ez a nagy, ez a szent nap, az egyenlőség, — tehát mindnyájunk ünnepe.

— **Iskolai ünnepség.** A helybeli m. kir. állami főreálisokla „Eötvös önképzőköré” március 15-ének 60 ik évfordulóját d. e. 10 órakor a következő műsorral ünnepli meg: 1. Himnusz, éneklé az ifj. énekkar. 2. Nemzeti dal, szavalja Csoboth Elemér. 3. Kuruc dalok, előadja az ifj. zene-quartett. 4. Ünnepi beszédet mond Molnár Géza ifj. elnök. 5. Szabadságharc dalok, éneklé az ifj. énekkar. 6. A lengyelek fehérasszonya, szavalja Prégler Tibor. 7. Szózat, éneklé az ifj. énekkar.

— **A Polgári Önképző egyesület** kedden tartotta fillérestétjét közepes közönség részvételével. A műsorban három szavalt volt, a mi egy estére nagyon egyhangú szint kölcsönöz. Pakot László kissé halk hangon, de elég ügyesen, míg Farkas József erőteljes, drámai hévvel adta elő költeményét; Boldizsár Ferenc nagy munkába vágta fejszóját, midőn az „Ob-sitost” választotta és ha egy kevéssel több humort vegyített volna előadásába, nagyobb sikert is arathatott volna. Bodrogi Balázs, Boors Dezső és Paróczai Mátyás tréfás hármas jelenete zajos tapsokat aratott, Beszenyei János ügyesen adta elő monológját.

— **A róm. kath. főgimnázium** ifjusága a márciusi nagy napok emlékére március 15-én délelőtt 11 órakor az intézet nagytermében ünnepélyt rendez a következő műsorral: 1. Talpra magyar, éneklé a vegyeskar. 2. A szabadság ünnepét szavalják Orbay Tibor és Révfy Andor III. o. t. 3. Vonós négyes, előadják Flórián Gerő VIII. o. t. Hargita Károly, Mayer István VII. o. t., Soó László VI. o. t. 4. Nemzeti dal, szavalja Bálint József VIII. o. t. 5. Ünnepi beszédet mond Márton János VIII. o. t. 6. Operett egyveleget játszik a zenekar. 7. Branyiszknál Takács Gedeontól. Szavalja Gáspár Tivadar VII. o. t. 8. Záróbeszéd. 9. Insurgensek indulója. Éneklé a vegyeskar.

— **Erdélyrészi vásárok.** Csütörtökön március hó 12-én Harasztkerék, Kolozsvár, Medgyes, Oláhfalva (Szentegyház) 14-én Szászváros; 16-án Nagysink, Segesvár; 18-án Bolkács, Sepsiszentgyörgy; 19-én Csikszentdomokos, Egerbegy, Görcsön, Magyargyeromonostor, Mártontelke, Miklóstelke, Nagypold, Parajd, Uzon, Vajdaháza, Vajdakamarás; 20-án Brád, Szilágyosmlyó; 21-én Bilak, Erdőszentgyörgy, Orláth.

— **A közigazgatási bizottság** tegnapi üléseiről — térszűke miatt — lapunk jövő számában referálunk.

— **Udvarhelyvármegye gazdasági egyesület** választmányi ülése a folyó évi március hó 9-én tartott ülésében úgy határozott, hogy a f. évi március hó 29-én Székelykeresztúron megtartott országos jellegű bikakiállításán a kisczardák között kiállított küsmódi lakos Deák Gergely bikája, mely a csoport között a 3-ik díjat 60 koronát nyert csak el, de mint lapunk ez évi 19-ik számába közölve volt mint 100 holdnyi felüli bérlőnek, illetve mint a kis tenyésztők részére fentartott díjat a bíráló bizottság nem adta ki. Ellenben a nagytenyésztők részére fentartott, illetve kitűzött 6-ik díjat, ezüst érmet, mely a nagy tenyésztők részére volt kitűzve, de akkor a nagytenyésztők között kiállított tulajdonosok bikái között ki nem adott, csak Deák Gergely bikája részére kiadni határozta. Megjegyezvén azt, hogy ezentul, ha kiállításokon állataival megjelen, mint nagytenyésztő szerepelhet.

— **A sorozás eredménye.** Az udvarhelyi járásban előállított 816 hadkötelezett egyén, besoroztatott 405 tehát 50 százaléka a hadkötelezetteknek, a mi igen szép eredménynek nevezhető. Székelyudvarhely városában az idegenekkel együtt 120 egyént állítottak elő, besoroztak 41, tehát csak egy harmadát, mely eredmény bizony alig kielégítő.

— **Az udvarhelyi esperes-kerületi r. kath. tanítóegyesület** rövidék fiókköré folyó évi március hó 16-án a szabadság ünnepének 60-ik évfordulója alkalmából a székelyszentkirályi róm. kath. iskolában ünnepélyes díszgyűlést tart kitűző, hazafias műsorral. Ünnepély után közebed, a melyre 4 nappal előbb szíves jelentkezést kérünk Gál Imre kántor címen Székelyszentkirályra. Egy teríték 2 korona.

— **A Casino estélye,** melyet szigoruan zárt körben, terített asztalok mellett a „Budapest” szálloda színháztermében szombaton, e hó 7-én tartottak, nagy és előkelő közönség jelenlétében a legkedélyesebb hangulatban folyt le. A műsorban közreműködők humoruk egész gazdag tárházát felhasználták a közönség szórakoztatására; Sükösd Miklós vendéglős pedig izletos, jó vacsorával és kitűző borokkal szolgálta ki előkelő vendégeit. Hogy az ifjuság később felvillanyozva tánczra perdült és járta a táncot hajnalhasadtáig azt szinte felesleges elmondani, de dicséretére mégis meg kell emlékez-

nünk arról, hogy ez alkalommal a sokat mellőzött „csárdás” volt a favorizált tánc, a mi a mai „bosztonbolond” világban mindenesetre elismerésre méltó.

— **A szabadság ünnepének** 60-ik évfordulóját, megyeszerte a vidéken is készülnek megünnepleni. Bágy községben délelőtt 11 órakor templomozással kezdődik, délután tartalmas műsorral folytatódik az ünnepély, melyből különösen kiemelendő Pásztor József „Március 15.” című alkalmi dramoletjtje; szereplői: Csoma József, Dáné Sándor és Almási Borka. Este táncvigalom, az iskola harmonium beszerzése javára.

— **Halálozás.** Sükei Ferencné szül. Rájk Lina, életének 42-ik évében, e hó 10-én reggeli 6 órakor jobblétre szenderült. A megboldogult hült tetemeit e hó 12-én d. u. 2 órakor helyezték örök nyugalomra Olaszteleken bánatos családja és a nagyszámu közönség részvéte mellett.

— **Uj tanító.** Püspöki intézkedés folytán Patakfalvi Izsák helyettes tanító a ravai unitárius egyházközség rendes kántortanítójává nevezetett ki. Sok szerencsét és sikert kívánunk működéséhez.

— **Az állami Tisztviselők Országos Egyesülete** vasárnap délután 4 órakor Budapesten az új városháza nagytermében Batthyány Tivadar gróf elnökele alatt tartotta közgyűlését. Körülbelül hatszáz tisztviselő vett részt a gyűlésen, jelentékeny számban voltak képviselve a női tisztviselők is, kik elkülönítve a karzaton foglaltak helyet. Beterjesztettek és elfogadtak két határozati javaslatot, mely utasítja az igazgató-választmányt, hogy intézzen feliratot a képviselőházhoz, hogy a szegedi kongresszuson elhangzott kérelmek minél előbb teljesítenessenek, — a státuszrendezés gyorsabb ütemben végeztessék, az állami tisztviselők labkéré már ebben az évben emeltessek, — a családi potlékok rövidesen rendszeresítenessenek s a szolgálati pragmatika minél előbb életbeléptetésék. A javaslatokat kimerítő vita után elfogadták.

— **Ne bánts a 48-as honvédek!** Oroszhegyről írják lapunknak, hogy ott Vass Ignác italmérésébe a napokban négy hófehérhaju volt 48-as honvéd betért borozni, és szép eszedesen iddógálva elmerengtek, elbeszélgettek a 60 év előtt letűnt szép és dicsőséges napokról. Mások is voltak még a korcsmában, a kik közül egy neki szilajodott, 30 év körül levő ember, a régi honvédek szidalmazni és sértegetni kezdte; hiába való volt a tiltakozásuk és hiába gyulladt ki szemükben a régi dicsőség lángja. Az egyik közülök ki is jelentette, hogy ők 1848-ban 30 útközetben vettek részt, akkor sem ijedtek meg hétféle ellenséges nemzettől, tehát most hogy félnének egy ilyen garázda fiatal embertől. Erre a kegyetlen vadállat az aggasztánok közé lépett és egyet közülük tetleg bántalmazott. Az öregekben erre fel támadt az ősi székely virtus és mire a korcsmáros észrevette, a fiatal embert a földre teperték és megtorolták, elverték rajta az elkövetett merényletet, úgy hogy a jelen voltak alig tudták a kezeikből megmenteni. Legjellemzőbb azonban az, hogy mind a négy 48-as honvéd már tul van a 80 éven és így csodaszámba esik, hogy a fiatal óriással mégis

sikeresen megküzdöttek. A tanulság pedig az, hogy: ne bántsát a 48-as honvédek.

A székelykeresztúri áll. tanítóképző ifjusága f. évi március hó 1-én saját segítőalapja javára igen sikerült hangversenyt rendezett. Bevétel 284 K. Kiadás 129 K 96 f. tiszta jövedelem tehát 154 K 4 f. Felülfizetők: Dr Elekes Dénes 6 K, Grossmann Ábrahám 5 K, Nyakas József 4 K, Balog Róza 2 K, Csomor József, Cirmes Bálint és Biró Dénes 1—1 K. A felülfizetéseket e helyen köszönettel nyugtázza az intézet igazgatósága.

Szerkesztői üzenetek.

A. Kolozsvár. Cikkét vettük; az egyiket már az összes fővárosi lapok teljesen elcsépelették, de különben sem illik a témát a mi kisvárosias prude társadalmunkban feszegetni; a másik még sokáig megtartja aktualitását és alkalomadtán készséggel közöljük. Szívesen üdvözljük.

B. E. Kolozsvár. A szíves figyelmet köszönöm, de arról a találmányról, kolozsvári lapok nyomán már röviden megemlékezünk, ismétlésekben nem bocsátkozhatunk. Tudósításait a jövőben köszönettel fogadjuk.

Többeknek. Március 15. annyi szép anyagot kaptunk már, hogy azokból csak a legjavát adhatjuk; ami most kimarad, azt esetleg jövőre tartjuk fenn.

Kiadja: Betegh Pál újságkiadó intézete.

BOR!

Fernengel Gyula székelyudvarhelyi bornyagykereskedőnél

a legjobb minőségben, nagy választékban és legelőnyösebb árak mellett nagyban és kicsinyben kapható.

Eladó háztelkek.

A szombafalvi vámmal szemben, közvetlenül az aszfalt mellett 200--400 nsz.-öl területű háztelkek eladók. Részletes felvilágosítást ad Dr Szöllösi Ödön, ügyvéd.

A homoródszentmártoni „Fogyasztási és értékesítő szövetkezet” üzletvezetőt keres. Fizetése 30 korona és a beszolgáltatott készpénz 3 százaléka havonként utólagosan fizetve.

A pályázati határidő folyó év március hó 17.

Az állás esetleg folyó év március 18-án, de legkésőbb f. év április 24-én elfoglalandó.

A megválasztott üzletvezető 1500 K készpénz biztosítékot tartozik az igazgatósághoz letenni a szerződés megkötése alkalmával.

Részletes felvilágosítással szolgál Györfi István íg. tag, könyvelő.

Az igazgatóság.

Sz. 180—908. kj.

Árverési hirdetmény.

Énlaka község kormaháza 1908. március 26-án d. e. 9 órakor 3 egymásután következő évre Énlaka község házána használata adatik. Kikiáltási ár 250 korona, melynek 10 százaléka bánatpénz gyanánt árverést vezető kezéhez leteendő. Árverési feltételek községi bírónál megtekinthetők.

Énlakán, 1908. február 22-én
Káli Albert, Patakfalvi Zs.,
körmegye bíró.

Könyvkötő tanulónak felvesz egy jóra való fiut azonnal Betegh Pál könyvkötő-intézetébe Székelyudvarhelyt.

Szám: 219—908. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székelykeresztúri kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr Elekes Dénes ügyvéd által képviselt Joó Elek siménfalvi lakos végrehajthatónak Elekes Zsigmond és neje végrehajtást szenvedők elleni 223 K 50 f. tőkekövetelés és jár iránti végrehajtási ügyében a székelykeresztúri kir. járásbírósa területén lévő a siménfalvi 67 sz. tkvben A + 1. rsz. 266, 267. hrsz. a, a 68. sz. tkvben A + 4. 5. rsz. 682, 683., 1727. hrsz., a 750. sz. tkvben A + 2291. hrsz., a 805 sz. tkvben A + 1690, 1691, 2299. hrsz. a 963. sz. tkvben A + 665(1, 665)2. 666. hrsz., a 633. sz. tkvben A + 283. 284. 989. 990. 1692, 1693. 1788, 1789, 2060, 2068, 2075. 2131, 2139, 2147 hrsz. a egész, a 630 sztkvben A + 293, 294, 575, 681; 2099, 2128, 2136, 2144 hrsz. a. ingatlanok egyheted részére az árverést 3208 K 30 fillérben ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1908 évi május hó 20-án delelőtt 9 órakor Siménfalva községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881: LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélyeztetni.

Kir. bíróság, mint tkvi hatóság. Székelykeresztúr, 1908. febr. 25.

CSERESNYÉS SÁNDOR, kir. járásbíró.

Szám 849—1908. tkvi

Hirdetmény.

Nagyalombfalva község telek-könyvei birtokszabályozás következtében atalakítottak és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886 évi XXIX. t. c. az 1889: 38. és az 1891: 16 t. c. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892 évi 29. t. cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. évi 29. t.-c. 15. és 17. §§-ai alapján ide értve e §-oknak az 1889. évi 38. t.-c. 5. és 6. §§-okban és az 1891. évi 16. t.-c. 15 §-a. a pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. évi 38. t. c. 7 §-a, és az 1891. évi 16. t.-c. 15. §. b. pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. évi 29. t. c. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják e végből törlési keresetüket hat hónap alatt vagyis 1908. szeptember hó 10. napjáig bezárólag aláírt telekkönyvi hatóság-hoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset, annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, kik az 1886. évi 29. t.-c. 16. és 18. §-ainak esetében, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. évi 38. t.-c. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése

ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis 1908. évi szeptember hó 10. napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. hogy mindazok, a kik tkvi. atalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönbön azok a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t. c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ideértve azokat is, a kik tulajdonjog arányainak az 1889. évi 38. t.-c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1908. szeptember hó 10. napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az atalakításkor közbéjött téves bevezetésből származó bármennemű igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság.

Székelykeresztúr, 1908. évi március hó 2-án.

CSERESNYÉS SÁNDOR, kir. járásbíró.

Kiadó lakás!

A Farczádi-utca 28. szám alatt két szoba, egy pince hozzá tartozó veteményessel és melléképületekkel szent Györgytől kiadó; értekezni **Borbély Mózes**szel lehet.

A legszebb, legjobb s mindenütt legkedveltebb

védjegyes bicikliket — 96 koronától kezdve — egész a határig teljesen vámm- és tehermentesen szállítjuk.

Sok évi jótállás. Egyszerű kivitelű kerékpárok olcsóbbak. Összes hozzavaló részek Berlinből szállítanak.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve. Kérjük legelső osztályú gyártmányainkat alacsonyabb árrban levő csekélyebb értékű árukkal össze nem tévesztetni.

Multiplex-Fahrad-Industrie, Berlin 7., Gilschinerstr. 15.

Füüdő.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a **Gergely-féle** sósfüüdőn, március 1-től kezdve mindennap lehet meleg füüdőt kapni. Szíves pártfogásukat kérve, maradok kiváló tisztelettel: **Mátéfi Lidia,** füüdőbérő.

Képes levelezőlapok, finom hazai levélpapírosok dobozokban és doboz nélkül nagy választékban kaphatók

BETEGH PÁL

könyv-, zenemű- és papírkereskedésben Székelyudvarhelyt Névjegyek izléses kivitelben készíttetnek

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régióknak bizonyult háziszser, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult köszvénynél, oszónál és meghűléseknel, bedörzsölésésképpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K1.40 és K2.— és ügyszólván minden gyógyszerárban kapható.

Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél, Budapest. **Dr. Richter** gyógyszerár az „Arany oroslánhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Mindennapi szétküldés.

Uj kocsik **szekerek,**

gazdasági felszerelések, ekék, eketaligák kaphatók s mindenféle más megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközöl **Lakatos Mihály** kovácsmester Székelyudvarhelyt, báró Orbán Balázs utca 7. sz. alatt. Készítményeimért teljes felelősséget vállalok.

RÉTHY BELA **GYÓGYSZERÉSI**

PEMETEFÜ-CUKORKA

BEKÉSCSABAN

ÁRA 60 fillér.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a **Réthy-féle** pemetefü-cukornál.

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan **Réthy-féle**t kérjünk, mivel sok haszontalan utánzat van,

Egy doboz 60 fillér.

Csak **RÉTHY-féle**t fogadjunk el!